

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

2 Ieiunare potentibus famulis, dominus dans coena[m] peccat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

- 2 Reliquias sanctorum in collo, ad eorum honorem portare licet.
- 3 Synodus Provincialis, vel episcopal, ne crucis signum humi sculpatur, statuere potest.

DECISIO L

Ex conf. 1. alias 2.

R Eliquias Martyrum sicut extra Capsulas vbi repositae sunt, extrahere, aut veniales expondere graue peccatum est; cap. 2. de reliq. & ven. sanc. & l. Cæsarea, 3. C. de sacrofanc. eccl. ita terram puto ianam intra quam verisimile est Sanctos martyres esse sepulcrorum, extrahere, & terram ilam per campos passim diligere peccatum mortale censetur; quandoquidem maior irreuerentia eis sic fieri videtur, quia si reliquie eorum veniales aliquibus in fiem reuerentur eas colendi exponerentur.

DECISIO LI.

Ex conf. 2. alias 1.

C Orpora sanctorum sepulta, quamvis sine licentia de loco ad locum transferre non licet, s. i. & vlt. C. de religio, & temp. sua, eorum tamen reliquias vel in aliquo oratorio honesto, aut area decenti seruare, vel etiam ad praedicationem, & loca periculosa, aut circa collum, ad honorem sancti, cuius illa fuerit ob fiduciam, & spem intercessionis eius ad diuinam Majestatem secum habere & portare licet; dummodo id sine aliqua vanitate, & superstitione fiat qualis est quod vas sit: angulare, aut de sita, vel illa materia; ita S. Tho. 2. 2. q. 96. art. 4. & Sylvest. verb. reliquia, quast. 5.

DECISIO III.

Ex conf. 3. in utrisque.

S inodus Provincialis, vel Episcopalis, ne crucis signum in aliqua re humi iacente pingatur, vel sculpatur, statuere potest non solù ex eo quod in plurimis patribus ab huiusmodi pictura, & sculpsita iustis de causis abstinetur, sed etiam quia id olim factum lege Cæsarea, l. i. C. nemini licere fuit, statutum est. Et episcopus contra ipsius nouum illud ad antiquum reducendo aliquid legitima de causa statuere valet: c. in his c. catholica d. i. l. Pan. in c. quod super his de maior. & obed. & Nau. in Man. cap. 21. num. 5.

T I T V L V S XXXVI.

De obseruatione ieuniorum.

S V M M A R I V M .

- 1 *Ieiunium vigilia Pentecostes, de præcepto est.*
- 2 *Ieiunare potentibus famulis, dominus dans cœnam peccat.*
- 3 *Dispensatus ut secrete, & sine scandalo diebus pisculis carnibus vesci possit, coram socijs id facere nequit.*
- 4 *Dispensatus a ieunio a confessore imposito non liberatur.*
- 5 *Bullam habens Cruciatæ, lacticinia, vel pisces diebus interpolatis edere potest.*
- 6 *Ieiunium quadragesima duo includit, et quoniam illa sunt.*
- 7 *Ieiunare dicitur, qui necessitate ductus, aliud non habens, carnes comedit.*

DECISIO I.

Ex conf. 1. in utrisque.

I Eiunium Vigilia Pentecostes de præcepto est, c. nosse, c. de ieunio. d. 76. & gl. ibi. prout generalis ecclesia consuetudo obliterare videtur.

DECISIO II.

Ex conf. 2. alias 3.

Dominus animaduertens famulos suos, cum possint, donare ieunare, & eosdem admonens, ut si possint, ieunent; si postea sine causa iusta eos ieunium frangere sciat,

ijdem cœnam denegare tenetur, & cœnam ieunare potest, tibus dans peccat.

DECISIO III.

Ex conf. 3. alias 4.

Dispensatus ut carnes diebus pisculis secrete, & sine scandalo comedere possit, illis coram socijs, quibus cum ordinarie comedit, velci non potest. Quia mens & intentio Papæ cum talibus uscula dispensantur esse videatur in solito modo cum alijs socijs domesticis, & exterris aduenientibus comedat in omnibus autem dispositionibus mens & intentio disponentis seruanda est, c. si. de præb. & l. in omnib. ff. de cond. & dem.

DECISIO IV.

Ex conf. 4. alias 5.

Crucata concessa cum clausula, ut quillam accipient, oua & lacticinia diebus, quibus est indiciū ieunium ecclesiasticum comedere possint, & satisfacere huiusmodi ieunios; dummodo alia, quæ requirit ieunium, levient; ad ieunia ferme quartæ, sextæ, & sabathij ob Iubilæum indicita, non extenditur. Quia cum dispensationes quæ a iure communis exorbitant, quale est prius legi prædictæ clausula Cruciatæ, odiosa finit, & restringenda est. Ea quæ, & c. odia. de reg. iur. in 6. & aliud est ieunium ecclesiasticum a iure communis, indicatum, & aliud a confessore in penitentia impositum, & aliud a voto implendum, & aliud ob Iubilæum a Papa iniunctum, & a diversis non fit illatio. l. Papinianus ff. de mino. ibus, consequenter prælegium datum ad moderandum ieunium ex voto, vel a confessore iniunctum, vel a summo Pontifice ob Iubilæum indicatum, vel a superiori ad aliquid particularem respectu alicui impositum, non est extendendum.

DECISIO V.

Ex conf. 5. alias 18.

Villam habens cruciatæ, licet lacticinia, & pisces diebus interpolatis, vel etiam lacticinia in una refectione, & in altera pisces, ob necessitatem, de consilio medici, & confessi: ij edere possit; simul tamen in eodem prædio lacticinia, & pisces, virtute illi us cruciatæ comedere non potest. Quia in priori casu contingere potest, quod in altera illarum confectionum h. beat necessitatem comedendi lacticinia & non in alia; qua autem vice edendi illa necessitatem non habet, & commode pisces vesci possit, lacticinia comedere non debet, quia c. stat. cuius edendi in Bulla expressa; in calu vero posteriori, quia semper erit peccatum pisces in eodem prædio, vel eadem cœna comedere, nunquam erit licitum; si enim pisces comedere non possit sine damno notabiliter, si autem, eos comedendo peccat mortalite; v. nialiter autem, si parum pisces comedendo solummodo ei parum nocet, ita Innocent. recip. in c. tua de homic. & Nau. in Manu. c. 15. u. 13. si velio eos comedere non potest, caet et consequenter necessitate comedendi lacticinia, vnde nec illa per tenorem Bullæ cruciatæ licite comedere potest.

DECISIO VI.

Ex conf. 2. in Novis, deest in antiquis.

I Eiunium quadragesimale duo præcipit, vnum, ut totam; Alterum, ut singulos dies ieunemus, vnde qui primum fregit, vno, aut altero die non ieunando, adhuc secundum seruare, & reliquos singulos dies ieunare tenet ex S. Tho. 2. 2. q. 147. & ibi Cai. art. 6. & 7. & Nau. in Man. c. 21. u. 20. & 27.

DECISIO VII.

Ex conf. 6. in Novis, deest in antiquis.

I Eiunare sicut dicitur is, qui, quia non potest labere painem, & cibos quadragesimales, semel tantum in die comedere carnes, aut oua, aut lacticinia; aeo quod necessitas cibos hos quadragesimales facit, ita etiam probat ille ieunare dicitur is, cui Papa concessit, ut diebus ieuniorum carnis, & ouis velci potent, clar. odo seruata laqua requiri-